DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ5,00; voor de buitensteden ƒ6,00; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 12 JULIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden [illegible] ƒ1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 11 Julij.

De *Nederlander*, in het artikel waarin hij zoo onbewimpeld verklaard heeft, dat zijne WENSCHEN EN UITZIGTEN strekken naar een terugkeer van Nederland naar den toestand van voor 1798, — in datzelfde artikel vindt de *Nederlander* het niet ongepast aan zijne bestrijderen een paar nuttige vermaningen op het hart te binden.

In de eerste plaats vermaant hij »hen in den strijd op eerlijke en loyale wijs te werk te gaan."

Wie dat lesje geldt, kunnen wij niet bepalen. *Wij* behoeven het ons niet aan te trekken. Wij zijn ons bewust, tegen *de Nederlander* zoowel als tegenover elken anderen tegenstander, onze beginselen steeds op eerlijke en loyale wijze gehandhaafd te hebben.

Alvorens echter aan anderen wegens den pligt van den polemist om »in den strijd op eerlijke en loyale wijze te werk te gaan," de les te lezen, zou *de Nederlander* wél doen bij zijne eigene polemiek zich dat goede voorschrift te binnen te brengen. Of valt het soms in de beginselen der partij, die thans dat blad tot haar orgaan heeft, zich aan een zoodanig voorschrift niet te houden te hebben? Zoo veel is zeker, dat *de Nederlander* verre is geweest van het te onzen aanzien in toepassing te hebben gebragt.

Men oordeele.

Twee punten zijn er, welke *de Nederlander* verklaart niet los te kunnen laten:

»Ruime verdraagzaamheid.

»Zorg voor het behoud en belang der Christelijk-Protestantsche Kerk."

Na deze verklaring vervolgt *de Nederlander* aldus:

»Welke van deze twee [illegible] naar het oordeel van *de Tijd*, [illegible]

»Beide willen [illegible]

»MEN VERLANGT die zorg en die verdraagzaamheid NIET."

Met uw verlof, mijne heeren van *de Nederlander*, dat is de stoutheid een weinig te ver gedreven. Indien zulke redenering ons een proefje moet geven van de eerlijkheid en loyauteit, welke bij uwe polemiek zullen voorzitten, waarlijk, dan hebben wij nog wonderlijke vertooningen te wachten. Met de definitie van eerlijkheid en loyauteit in *ons* zedelijk woordenboek gegeven, komt het immers in het geheel niet overeen, op eene uit de lucht gegrepene veronderstelling, de beschuldiging te gronden, dat wij geen verdraagzaamheid zouden willen? Zóó toch redeneert *gij*: wij weten niet of *de Tijd* wel voor ruime verdraagzaamheid is (dat weet gij wel, maar passons); OMDAT hij het WELLIGT niet is, DAAROM verlangt *de Tijd* geene verdraagzaamheid. Noemt *gij* zulk eene wijze van redeneren eerlijk en loyaal, — *wij*, voor ons, *wij* zouden ons schamen haar in praktijk te brengen. Wanneer *wij* u ten laste leggen, dat gij strijd voert tegen de tegenwoordig in Nederland gevestigde ORDE; dat gij streeft naar de omverwerping en vernietiging des gelijken regts voor allen, en de belijders van alle andere dan de Christelijke Protestantsche Kerk wilt afschepen met eene belofte van »ruime verdraagzaamheid," welke uwe voorvaders ons bij ondervinding hebben leeren kennen, en die geen anderen grond zou hebben dan uw *bon plaisir*; — wanneer *wij* u dit ten laste leggen, dan steunen wij niet op uit de lucht gegrepene veronderstellingen, maar op uwe eigene, onloochenbare en boven allen twijfel verhevene verklaringen. Aan welke zijde, *Nederlander*, wordt dus »in den strijd op eerlijke en loyale wijs te werk gegaan?"

Wil men, overigens, bij gebeurtenissen van versche dagteekening zien, aan welke zijde de onverdraagzaamheid is? Men herinnere zich dan de telkens herhaalde, schoon telkens gelogenstrafte beschuldigingen tegen ons van den heer Groen van Prinsterer in zijne redeneringen van 12 en 13 Dec. ll., maar men herinnere zich vooral de stemming van dien zelfden heer *tegen* het amendement van den heer van Nispen op art. 99 van de Kieswet en de stemming van *al* de katholijke leden der Kamer, één slechts uitgezonderd, in de zitting van eergisteren, voor het voorstel ten gunste van de vrienden van den heer Groen, de afgescheidenen. Zulke feiten spreken luide en bewijzen beter dan alle woorden, aan welke zijde de verdraagzaamheid, aan welke zijde de onverdraagzaamheid; aan welke zijde de eerbied des regts is, aan welke zijde de versmading des gelijken regts voor allen.

De *Nederlander* schijnt er van te houden aan anderen de les te lezen. Dat is minder *onze* liefhebberij. Zonder evenwel hem de les te willen lezen, vergunne hij ons dat wij deze vraag aan zijne overweging onderwerpen: wat ware er van het adres der afgescheidenen van Delfzijl geworden, indien de katholijke leden der Kamer zijn voorbeeld van onverdraagzaamheid gevolgd en zich aan het adres vijandig verklaard hadden?

De *Nederlander* besluit zijn artikel met deze woorden:

»Ook behooren zij, die zich als tolken opwerpen van de Roomschgezinde bevolking, niet te vergeten, dat elke gezindheid in de *anti-revolutionnaire partij*, ook onder Christelijk Protestantsche vlag, wel niet eene bondgenoote, maar voorzeker in menig opzigt tegen ongeloof en willekeur eene medestanderes heeft."

Hetgeen zeggen wil: Katholijken, strijdt met ons tegen de revolutionaire theorien; en wanneer wij die theorien dan gezamelijk zullen verslagen hebben, dan ontnemen wij u uw regt van als gelijke burgers met ons in Nederland te bestaan; maar zullen wij u ruimschoots VERDRAGEN.

Die pretentie hebben wij; van grooter vijanden te zijn der revolutionaire leeringen dan zelfs *de Nederlander*. Zelfs weten wij niet eens op welke gronden de partij van *de Nederlander* zich den naam van *anti-revolutionaire partij per excellentiam* mag aanmatigen, en zouden wij haar eerder in menig opzigt eene plaats in de gelederen der revolutionairen waardig keuren. Wat echter hiervan zij, dit behoort *de Nederlander* niet te vergeten, dat voor de Katholijken de tijd voorbij is, dat zij de *dupes* [illegible] en dat zij even weinig gediend zijn met de hun toegedachte »WILLEKEUR" van de partij van *de Nederlander*, als van welke andere partij ook.

De Katholijken willen gelijk regt met allen, — niets meer; maar ook niets minder.

Onpartijdige beschouwing van het verhandelde in de Tweede Kamer der Staten-Generaal in de zittingen van den 10—13 December 1849, over de beweerde achterstelling van Roomsch Katholijken bij het begeven van ambten.

III.

De schrijver gaat nu over tot het resumé zijner beschouwingen: hij wil geen beslissende uitspraak doen, noch Katholijken of Protestanten veroordeelen; alleen vragen wil hij stellen om den mingeoefende op den weg tot eigen onderzoek te helpen en den bevooroordeelde te doen terugkomen. De wijze echter waarop hij die vragen stelt, is zoodanig, dat het antwoord daarin besloten ligt. Men leze die, en men zal als slotsom van des schrijvers beschouwingen zien uitkomen, de volgende punten:

1°. de grieve van achterstelling bestaat werkelijk bij een groot deel der bevolking;

2°. zij behoort op het politiek terrein, en is dus teregt bij de Tweede Kamer ter sprake gebragt;

3°. de redenen der katholijke redenaars, vooral die van den heer Borret, getuigen van gematigdheid en waardigheid;

4°. dat het feit zelf van onevenredigheid, hoeveel daarop kunne worden afgedongen, niet als geheel onwaar is kunnen bestreden worden;

5°. dat het zielental, als *eenige* maatstaf verwerpelijk, ECHTER EEN ZEER BELANGRIJKE MEDE-MAATSTAF mag genoemd worden;

6°. dat de waarschuwing van de katholijke leden uitgegaan, hoe veel opziens ze ook, zoo als ieder ongewoon verschijnsel, gebaard hebbe, niet ongepast noch onstaatkundig was, doch dat bij de beoordeeling en tegenspraak daarvan *bestendig eene verkeerde opvatting heeft geheerscht, inderdaad niet vreemd in een tijd van bestendig* OPZETTELIJK- *of onwillekeurig misverstand;*

7°. dat echter de omvang van het bezwaar aanmerkelijk door de discussie is ingekrompen, en men aan 't einde daarvan elkander beter kende, terwijl bij de discussie zelve gebleken is dat bij verschil van gevoelens, eenheid te bespeuren was in het streven naar regtvaardigheid EN, ALZOO NAAR HET ALGEMEEN WELZIJN DES VADERLANDS;

8°. dat het bemoedigend is te zien hoe het openbaar behandelen van grieven, die hoewel op het politiek terrein behoorende, echter van godsdienstige kleur zijn, van beide kanten is geschied met rondborstigheid, ernst en wederzijdsche hoogschatting, waaraan in vroegere tijden en thans zelfs bij sommige volken niet zou kunnen worden gedacht;

9°. dat men zich daarom over die discussie niet moet beklagen, daar zij meer dan iets anders zal hebben medegewerkt, om bij het algemeen de overtuiging te doen veld winnen, *dat het noodig is het beginsel van gelijkheid van alle gezindheden tegenover de staatsmagt in toepassing en gevolgen voor ieder te verduidelijken; het te handhaven en te versterken*, ten einde allen aan hun vaderland te verbinden, zoodat men in elkander niet alleen den geloofsgenoot zoeke en vinde, maar vooral ook den medeburger, den Nederlander;

10°. Dat daarom die gevoerde discussien beantwoord hebben aan de voorwaarden, die de schrijver van iedere openbare beraadslaging verlangt.

Doch nu blijft de vraag over, of de volksgeest nu beter is ingelicht omtrent het zooveel besproken punt? En hier beklaagt zich de schrijver ernstig over de handelwijze van onderscheidene protestantsche tijdschrift- en brochure-schrijvers, die in de klagt niets anders hebben willen zien dan eene opgeraapte en ongegronde beschuldiging, ingediend met het boosaardig doel om ontevredenheid bij de Katholijken te verwekken; EENE LIST DER JEZUITEN, WIER GEHEIMZINNIGE HAND MEN OVERAL ONTDEKT. Die vrees en opgewondenheid zijn af te keuren. Kan het der godsdienst voordeel doen op de lang bekende gebreken en vooroordeelen van anderen te wijzen en zelf in dezelfde gebreken te vervallen? Men klaagt over de bedrijvigheid der Katholijken, die waarlijk niet onnatuurlijk is; maar zijn de Protestanten het minder? Bevordert het eendragt, wanneer men telkens wantrouwen kweekt? Laat dus ieder zich vrij op eigen gebied bewegen, zijne geloofsgenooten stichten en verlichten, zonder zich te bemoeijen met hetgeen anderen buiten dat gebied doen, zonder dezen vooral te verdenken en aan te vallen. DIE GEZINDHEID HEEFT DE BESTE KANS TOT SLAGEN, WELKE ZICH HET RIJKST VERTOONT IN VRUCHTEN VAN WIJSHEID EN LIEFDE.

En nu rigt de gemoedelijke schrijver zich meer bijzonderlijk tot den auteur van zekere brochure: *het Protestantisme en de Staten-Generaal*, en beschuldigt hem van onbillijkheid zoowel jegens de protestantsche als katholijke leden, ja van beleediging jegens dat hooge Staatsligchaam, van hetwelk hij de stoutheid had te beweren dat het Protestantisme niet dan aanranding en miskenning, zoo maar niet verdrukking te vreezen heeft!

En dit, omdat niet *alle* protestantsche leden zijn opgestaan om den Katholijken hunne stelling tegen te spreken dat men in het begeven van ambten op de geloofsbelijdenis zou moeten letten! Het verraadt KWADE TROUW, zegt onze schrijver, te beweren dat die stelling aldus is geopperd. *Als tijdelijk middel om de te groote ongelijkheid weg te nemen moge dit in aanmerking komen, op den duur gewis niet.* En daarbij wijst hij op het feit, dat in het katholijke Maas en Waal bijna alle burgemeesters van de hervormde godsdienst zijn. TE GELOOVEN DAT DIT GEDURENDE ZOOVELE JAREN GEHEEL TOEVALLIG WAS, IS MOEIJELIJK. IN DERGELIJKE GEVALLEN KAN HET STAATKUNDIG ZIJN BIJ VACATURE OP NIEUW EENS OP DE GELOOFSBELIJDENIS TE LETTEN.

Zulk eene verdraaijing der woorden, zulk eene miskenning der bedoelingen, zulk eene verkeerde voorstelling der daadzaken is niet te verschoonen, zelfs niet door den hartstogt die ze te weeg bragt. Want, zegt de schrijver, is het Protestantisme in Nederland in gevaar? is de afval grooter, de Roomsche geestelijkheid [illegible] vijandiger dan te voren? Is de zaak zelve zoo weinig deugdzaam en krachtig, dat er reden [illegible] om zoo veel misbaar te maken, de angstloozen [illegible] en de toekomst te wantrouwen? [illegible]

Wij zullen den schrijver [illegible] betoog tegen dien pamphlettist [illegible] nog dit:

De raad dien hij geeft, zegt onze schrijver, om toch

alleen Protestanten te stemmen, zou misschien overbodig kunnen geacht worden *daar*, *bij de jongste verkiezingen althans, geen Katholijk voor de Tweede Kamer is gekozen in distrikten, waar de meerderheid Protestantsch is.*

Protestant moet men zijn, en wel ECHT PROTESTANT, om door Protestanten gekozen te worden. Dit zegt de man, die zich ergert over het ambtsbejag der Katholijken en dezen durft toeroepen, dat men daarbij op geene geloofsbelijdenis letten moet! 's Mans logica, zegt onze schrijver, komt hierbij niet sterk uit. Wanneer wij konden veronderstellen, dat hij een predikant ware, hij zou inderdaad de onvereenigbaarheid van die betrekking met het lidmaatschap der Staten Generaal volkomen regtvaardigen......... *Maar zeker is het, dat wanneer men zoodanig partijschrift leest, men tot de overtuiging komt dat de Katholijken wel eens meer gelijk konden hebben in hunne klagt, dan uit hunne statistieke tabellen is af te leiden: zij die beweren dat men dezen geene hooge staatsambten kan toekennen, om dat zij ook in het politieke, Rome boven de Grondwet stellen, leveren zoowel als zij die van traditionele antipathien gewogen, het beste bewijs, dat der Katholijken klagt van achterstelling in het algemeen niet ongegrond is.*

Doch, zegt de schrijver, waarom ons langer bezig gehouden bij het bekrompen kleingeestig gezigtspunt waaruit door den schrijver van die brochure eene *staatkundige* questie beschouwd wordt. Het beste deel des volks denkt er beter over en zal meer en meer leeren zich als één volk te beschouwen door geene geloofsbelijdenissen te verdeelen, en sterk door grondwettige waarborgen. 't Moge dan in collegien soms onaangenaam wezen eene vakante plaats door een lid eener andere kerkleer te zien innemen: die geest van bekrompenheid verdwijnt meer en meer; doch men mag niet vergeten dat de algeheele verdwijning daarvan zelfs na vijftig jaren niet te verwachten is; getuige de societeit *Doctrina* te Amsterdam waar nog altijd de Israëliten van het lidmaatschap zijn uitgesloten. In de nieuwe wereld zal men altijd overblijfselen der oude ontwaren; hoe vele verschijnselen, die thans nog aan de middeleeuwen doen denken! Maar bij de kern der natie is men sinds lang gewoon aan het denkbeeld burgers van alle gezindheden, minderheid en meerderheid met gelijke regten in het openbaar te zien optreden en parlementairen strijd voeren; daar is men doordrongen van de gevolgen die het beginsel van gelijke bescherming zonder onderscheid van godsdienst hebben moet, en juist de gevoerde discussie zal krachtig medewerken om die overtuiging van velen meer algemeen te doen worden; en daardoor zal de verdraagzaamheid zoowel op het politiek terrein als in het burgerlijk leven, in Nederland niet meer alleen een woord, maar eene waarheid zijn. Het gemeenschappelijk plegtanker van Nederland, tot welks behoud aller belang en pligt oproepen, blijve alzoo steeds de thans herziene, en naar geest en waarheid te ontwikkelen Grondwet.

Wij lezen het volgende in het *Handelsblad* onder de nieuwsberigten:

»De Sardinische financien bevinden zich in een zeer ongunstigen toestand; men spreekt reeds van *revolutionnaire* maatregelen, en meent, dat men het op de geestelijke goederen voorzien heeft."

Wij nemen akte van die woorden.

Het stedelijk bestuur van Amsterdam heeft de volgende kennisgeving openbaar gemaakt:

»Naar aanleiding der 2de alinea van Art 7 der Wet van den 4den Julij 1850 (*Staatsblad* N°. 37) tot regeling van het Kiesregt en de benoeming van Afgevaardigden ter Eerste en tweede Kamer, noodigt de Burgemeester van Amsterdam zoodanige Inwoners der Stad uit, wier aanslag in de directe belastingen *binnen deze Stad* niet de Som bedraagt, gevorderd om als Kiezer voor de Leden van de Tweede Kamer of van de Provinciale Staten te kunnen optreden (d. i. in hoofdsom en Rijks opcenten *f* 112), doch die ook elders zijn aangeslagen, zoodat het gezamentlijk bedrag hunner aanslagen de gevorderde som bereikt, en die tevens de overige vereischten, volgens de Artikelen 1 en 2 der aangehaalde Wet gevorderd, in zich vereenigen, om daarvan ter Stads Secretarie, in het Huis N°. 27, op den O. Z. Voorburgwal, te doen blijken, vóór of uiterlijk op 15 Junij aanstaande.

»*Amsterdam*, 8 Julij, 1850"

De plaatselijke besturen in Noord-Holland zijn thans door eene circulaire van Gedep. Staten uitgenoodigd, om te zorgen, dat de lijsten van kiezers voor de afgevaardigden ter Tweede Kamer en voor de leden der Prov. Staten uiterlijk op den 15 der loopende maand worden vastgesteld.

Ons is ter oore gekomen, zegt de *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode*, dat de regering zou hebben besloten om tot verbetering van het muntwezen in Neêrlands-Indie eenen krachtdadigen maatregel voor te stellen. Men spreekt van eene belangrijke geldleening tot dat einde.

Het berigt, door de *Drentsche Courant* medegedeeld, dat de graaf van Randwijck, thans lid der Tweede Kamer voor Hoogeveen, zou benoemd worden tot gouverneur generaal van Nederlandsch Indie, is, zegt men, niets dan een bloot verzinsel van dat dagblad.

Op de lijst van aanbeveling tot regter-plaatsvervanger bij de arrondissements-regtbank te Arnhem, zijn gebragt de heeren Mrs. J. H. van Gennep, E. A. Jordens en jhr. J. C. L. A. Nedermeijer ridder van Rosenthal, allen advocaten te Arnhem.

Dingsdag morgen omstreeks acht ure viel er te Leijden en in den omtrek een zware onweersbui, die onder Hazerswoude op twee plaatsen is ingeslagen. Aan den Rijndijk sloeg de bliksem in de R. K. kerk en rigtte daar eenige verwoesting aan, waarbij ook brand ontstond. Zonder tijdig aangebragte hulp, zoude voorzeker het fraaije en in gothischen stijl opgetrokken kerkgebouw eene prooi der vlamme zijn geworden. De toren en het uurwerk zijn door het vuur vernield.

Men schrijft uit Leerdam, 9 Julij: »Heden middag omstreeks half 2 ure sloeg bij een hevig onweersbui de bliksem in den kerktoren van de gemeente Leerbroek; een gedeelte van denzelven sloeg weg, terwijl het andere gedeelte dadelijk in brand stond. Ten half vijf ure was men den brand nog niet meester."

Nog op onderscheidene andere plaatsen in Zuid-Holland en ook hier en daar in Noord-Braband zijn zware onweersbuijen gevallen.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag 9 Julij. (*Vervolg.*)

De heer *van Dam van Isselt* zal ten deze niet als bondgenoot van den vorigen spreker optreden, maar ook niet als bestrijder. Hij zal alleen eenige denkbeelden opperen naar aanleiding van het gesprokene door den heer *Engelen*. Reeds voor jaren heeft de spreker in deze vergadering openlijk zijne afkeuring te kennen gegeven over de vervolgingen, waaraan de afgescheidenen ten doel stonden, in zoover zij verontrust werden in eigen woning, in zoover men zich jegens hen de schending van het heiligdom van ieder burger veroorloofde. Maar hij heeft toen ook gezegd en hij herhaalt het thans, dat de afgescheidenen werkelijk meer dan eenmaal wel degelijk getracht hebben onrust te verwekken, en niet steeds zijn geweest die rustige ingezetenen als de vorige redenaar dit heeft geschetst. De spreker heeft destijds gewezen op hetgeen in zijne nabuurschap is gebeurd. Toen zij gestoord werden in hunne huizen, zijn zij gegaan in het open veld, en hunne predikers spraken, op boerenwagens gezeten, het volk toe; zij hebben toen niet altijd eene zoo rustige houding aangenomen. De spreker heeft daarbij bepaald het oog op hetgeen in zijne nabijheid te Vuren en Herwijnen heeft plaats gehad. Ja, hij erkent het, dikwijls zijn krijgslieden met hen ruw en baldadig te werk gegaan; hij heeft ook daarvan voorbeelden gezien; maar als er ruwheid heeft plaats gehad, dan werd dit meestal uitgelokt door personen, die tot de mishandelingen en beleedigingen aanzetteden. Hij acht het eene schande, dat men de vervolgingen der afgescheidenen tot in eigen woning uitstrekte. Eere zij der regering evenwel, die niet geduld heeft, dat de openbare rust door hen wierd gestoord. Wat toch waren hunne practijken in vele gevallen? Men zeide, dat men godsdienstoefeningen hield in een besloten gebouw; de gemeente kwam in het huis, en nu ging de prediker, met den rug tegen de binnen vergaderde gemeente, in de post van de deur staan en sprak daar niet tot hen, die zich binnen, maar die zich buiten bevonden. Er was toen geen sprake van bemoeijing der regering; maar men predikte toch niet altijd zoo liefderijk, zoo weinig aanstootend voor andersdenkenden, dat de rust er niet door gestoord kon worden in het gemoed van hen, die niet tot de afgescheidenen behoorden. — Als Spr. nu de conclusie der commissie bestrijdt, dan zal hij daaromtrent niet in verdere beschouwingen treden; maar hij moet alleen zijne verbazing te kennen geven over hetgeen de heer *Engelen* had gezegd. Deze zoude toch hebben willen aanraden, een koninklijk besluit niet na te leven. Die raad bevreemdt spreker; het gevolg daarvan zou toch weinig bevorderlijk hebben kunnen zijn voor de rust der burgers, die, eenmaal dat spoor volgende, zich des noods met geweld zouden hebben kunnen verzetten. Dat ook de heer *Groen* de onderwerping aan het besluit van 1841 genoemd heeft eene onvergeeflijke zwakheid, verwondert Spr. eveneens. Ook Spr. wil dat besluit vervangen hebben, maar ondersteunt het gevoelen van den heer *de Fremery*, dat, als de Kamer aanneemt de conclusie der commissie, zij een stap te ver gaat. Dan toch zal zij niet alleen van hare belangstelling doen blijken, en den wensch te kennen geven, om rustig de godsdienstoefeningen der afgescheidenen te laten waarnemen, maar dan zal zij eene beschuldiging te kennen geven tegen de ministers, en tevens den onwil der adressanten versterken om gehoorzaamheid te verleenen aan een wettig bestaand besluit. Al moge nu de heer *Groen* zeggen, dat men te ver gaat, door te spreken van de bezittingen der Hervormde Kerk, zoo meent Spr. toch aan dien redenaar te moeten vragen, waarom de Vergadering partij zou moeten trekken voor hen, die vrij zijn om in het huis, dat zij *verlaten* hebben, terug te keeren. De afgescheidenen zijn niet uitgedreven uit de Hervormde Kerk, maar zij hebben zich er vrijwillig uit begeven. Nu kan Spr. zich niet voorstellen, dat, als dit in eene familie geschiedt, als een lid haar vrijwillig verlaat of niet verkiest terug te keeren, dat dan nog de anderen zouden kunnen verpligt zijn mede te helpen om eene nieuwe woning te bouwen. Als de overige leden van het gezin zeiden: wij willen u niet hebben, ja dan kan hij begrijpen, dat de overige leden der familie zorgen moeten, dat de verstootene voor de onguurheid van het weder beveiligd moet worden.

Als het adres wordt gerenvoijeerd *met* den wensch, daarbij uitgedrukt, dan gaat men volgens Spr. veel te ver. Daardoor worden toch toegegeven en uitgemaakt punten, die eerst voor nadere deliberatie vatbaar zijn, en het zou zijn, zijn zegel te hechten aan de vorderingen der adressanten. Als alleen besloten wordt tot de nederlegging ter griffie, dan zal de Kamer ook geene onverdiende blaam werpen op de ministers, die meenden, dat wettig verbindende besluiten ook moesten gehandhaafd worden.

De heer *Groen van Prinsterer* meent, dat sommige sprekers onderwerpen hebben ter sprake gebragt, welke minder te pas komen. Men heeft uitgeweid over sommige gedragingen van afgescheidenen, die minder goedkeuring zouden verdienen; men heeft enkele geïsoleerde feiten aangehaald, maar niemand heeft hier eene apologie op de afgescheidenen gemaakt of beweerd, dat alle afgescheidenen altijd en onder alle omstandigheden even goede en brave menschen zijn geweest; gelijk ook niet beweerd is, dat niet soms, en vooral in tijden van opgewondenheid en godsdienstige verdeeldheid, eenige voor gewone tijden min passende omstandigheden zouden kunnen plaats grijpen. Ook Spr. zou, wanneer hij aan het argument hechtte, kunnen vragen, of men in de laatste tien jaren daarvan iets vernomen heeft. Vooral heeft men zich gestoord aan het door spreker gebezigde woord van laakbare zwakheid, gelegen in de onderwerping aan een ongrondwettig besluit. Spr. zal daarover hier niet redekavelen. Dit toch is een moeijelijk punt van Staatsregt, maar houdt zijne stelling vol. Voor het overige moet hij zeggen, dat eene zeer liefelijke en lieve schildering was van den heer van Dam over die kinderen, die uit het huis gegaan zijn en die konden terugkeeren en daar met alle liefde zouden worden ontvangen; maar Spr. wenscht op te merken, dat de afgescheidenen uit het huis gegaan zijn en er niet in zullen terugkeeren, om de eenvoudige rede, dat zij er niet kunnen verblijven, anders dan onder de voorwaarden, die met hun geweten in strijd zijn.

De heer *Engelen* houdt zich overtuigd, dat de heer van Dam van Isselt altijd zou optreden, om alle onregt tegen te staan, ten minste dáár, waar zijn gevoel van regt en billijkheid niet door vooroordeel mogt zijn overschaduwd. Spr. komt nog even terug op de uitdrukking, door hem gebezigd, nopens de ruwheid, waarmede de militaire magt somtijds te werk is gegaan, en op de uitdrukking van laakbare zwakheid, iets dat, wat het eerste betreft, in tijden van verdeeldheid beiderzijds meermalen het geval is, terwijl het tweede blootelijk zich oplost in de kwestie, of het besluit al of niet in strijd te achten is met de Grondwet.

De heer *van Hoëvell* zal kortelijk zijne stem motiveren tegen het voorstel der commissie, zoo als het is geformuleerd. Hij verklaart vooraf, dat hij het eens is met hen, die de vroegere handelingen tegen de afgescheidenen hebben afgekeurd. Hij gaat nog verder. Hij meent, dat de vroegere Regering juist door die handelingen aan de Hervormde Kerk geen dienst heeft bewezen, en dat, hadde zij anders gehandeld, zij meer het belang der Herv. Kerk zou hebben bevorderd. Maar hij wilde toch den heer Groen vragen, of het waar is, dat die afgescheidenen *gedreven* zijn uit het huis, en in de tweede plaats, of zij zich ook altoos zóó gedragen hebben, als behoorlijk was. Maar de heer Groen heeft daar reeds op geantwoord, want toen hij tot den spreker uit Gelderland (den heer van Dam) het woord rigtte, zeide hij, dat ze uit het huis zijn *gegaan*, en voorts, dat hij niet alle handelingen der afgescheidenen zou wenschen te verdedigen of er verantwoordelijk voor willen zijn. Maar waarom is Spr. nu tegen het voorstel der commissie? Omdat in de motieven van het rapport wordt gezegd, dat het besluit van 1841 zou zijn in strijd met de Grondwet, terwijl in het dispositief volgt: dat *dus* wordt voorgesteld verzending enz.. Volgens Spr. had er moeten staan: dat dus het besluit behoorde ingetrokken te worden. Ook Spreker wenscht de adressanten vrijgesteld te hebben van de bepalingen *c* en *d* in dat besluit opgenomen. Maar hij ontkent, dat die vrijheid bestaat, zoo lang dat besluit *niet* is ingetrokken. De intrekking, de wijziging van dat besluit wenscht ook Spreker, en hij stelt daarom voor, dat, aangezien de inhoud van het request in verband staat tot de wet op het regt van vereeniging; aangezien de minister bij de zamenstelling dier wet het oog zal behooren te vestigen op deze zaak, — het request zal worden nedergelegd ter griffie en blootelijk verzonden naar den minister voor de Hervormde Eeredienst.

De heer *Groen van Prinsterer* zegt, naar aanleiding van het gesprokene door den heer van Hoëvell, dat hij blijft volhouden, dat de afgescheidenen zijn *verdreven* en ten tweede, dat zij waren rustige lieden, doch dat hij niet voor iedere handeling in zoodanige omstandigheden, als waarvan hier sprake is, de verantwoordelijkheid geheel zou willen op zich nemen.

De heer *van Eck* beantwoordt nog kortelijk eenige gezegden van vorige sprekers; hij meent dat zijne bewering nopens de ongrondwettigheid van het besluit, door niemand is tegengesproken; hij kan de bloote verzending naar den minister niet toegeven, vooral ook, omdat, gelijk reeds is opgemerkt, er onderscheid bestaat tusschen het gezegde van den minister van Eeredienst en dien van Binnenlandsche Zaken. Aan wiens gezegde moet men zich nu houden, terwijl door eene bloote verzending niet is toegegeven aan den wensch der Commissie. Overigens mag eene blijkbare grondwetschennis niet gepasseerd worden, en blijft Spr. de meening dat als een besluit ongrondwettig is, men er zich niet aan behoeft te onderwerpen.

Zitting van Woensdag 10 Julij.

Naar aanleiding eener reclame van den heer van Voorst, over de wijze waarop heden in de officieele *Staats-Courant* verslag is gegeven van de verklaringen, gisteren door de ministers afgelegd, heeft de minister van justitie er thans bijgevoegd, dat er tusschen den Raad van State en zijn ministerie overwegingen aanhangig zijn over de vraag, of het besluit van 9 Jan. 1841, in afwachting der wet op het regt van vereeniging, kan worden gewijzigd of ingetrokken.

Ingevolge de deswege vastgestelde bepalingen bij de kieswet, is besloten aanstaanden Vrijdag over te gaan tot de loting van aftreding voor de leden der Tweede Kamer.

Daarna zijn de algemeene beraadslagingen voortgezet over het ontwerp tot uitvoering van art. 7 der Grondwet.

Een aantal sprekers hebben aan deze algemeene beraadslagingen deel genomen. De ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie hebben de algemeene strekking van het Ontwerp breedvoerig verdedigd.

Na sluiting der algemeene beraadslagingen, zijn die over art. 1 gehouden. Ook dat art. heeft tot vele discussien aanleiding gegeven. De heer van Eck heeft voorgesteld, in den aanhef van dat art. te doen wegvallen de woorden *ten aan-*

zien van het [illegible] burgerschaps-regten. Dat amendement wordt echter niet genoegzaam ondersteund.

Bij stemming is het eerste artikel *aangenomen* met 35 tegen 15 stemmen. *Tegen*, de heeren Wintgens, Dullert, van Voorst, van Hoëvell, Donker Curtius, van Eck, Groen van Prinsterer, Boreel, van Randwijck, van Dam van Isselt, Duymaer van Twist, van Rijckevorsel, Sloet tot Oldhuis, Wintgens en van Goldstein.

Het aangenomen artikel luidt als volgt:

„Nederlanders, ten aanzien van het genot van burgerschaps-regten zijn:

1°. die geboren zijn uit ouders, binnen het Rijk in Europa gevestigd;

2°. die binnen het Rijk in Europa uit aldaar niet gevestigde ouders geboren, binnen het jaar, nadat zij den vollen ouderdom van 23 jaren hebben bereikt, hun voornemen om daar te blijven wonen, aan het bestuur hunner woonplaats hebben verklaard.

Zij echter, welke den ouderdom bij de afkondiging dezer wet reeds hebben bereikt, kunnen die verklaring nog gedurende het jaar na die afkondiging doen;

3°. die genaturaliseerd zijn;

4°. die van de in de voorgaande nummers genoemden afstammen, ten ware de geboorte op een tijdstip mogt hebben plaats gehad, waarop de ouders in een der termen van art. 9 waren vervallen."

Het vervolg der beraadslagingen is bepaald op morgen ochtend ten 11 ure.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 Julij. De zitting der Wetgevende Vergadering van heden, was niet minder onstuimig dan die van gisteren. Victor Hugo opende de voortgezette discussie over de perswet met eene redevoering, die niets was dan eene aaneenschakeling van beleedigingen tegen de meerderheid der Vergadering, tegen de godsdienst en — de Jezuiten. De dichterlijke Montagnard maakte plaats voor zijn collega Savoye, gedurende wiens vervelende rede bijna alle leden de zaal verlieten, en er niet weder binnen kwamen voor hij geëindigd had. Het door hem voorgestelde amendement werd verworpen. Bij de behandeling van een amendement van Nettement, op § 5 van Art. 1, klom de Minister van Justitie op het spreekgestoelte; maar nu ontstond er weder een hevig geraas en geschreeuw om den redenaar het spreken te beletten; de voorzitter had al zijne geestkracht en koelbloedigheid noodig om die onstuimigheid te doen bedaren, en de zitting moest worden opgeheven, zonder dat men over het amendement van Nettement beslist had.

De 4 eerste §§ van Art. 1 van het wets-ontwerp zijn in deze zitting aangenomen. Zij bepalen het volgende:

De eigenaars van dagbladen op staatkundige tijdschriften zullen gehouden zijn aan de schatkist een rente-[illegible] dagblad of tijdschrift meer dan 3 maal 's weeks verschijnende, op bepaalde dagen of bij ongeregelde afleveringen, 24,000 fr.; komt het slechts 3 maal of minder 's weeks uit; 18,000 fr. In de departementen, steden van 50,000 zielen en meer bevattende; voor dagbladen, die meer dan 3 maal 's weeks uitkomen, 6,000 fr.

De vijfde en laatste § van dit Art. (nog niet afgehandeld) wil, dat de borgtogt in de overige departementen 3600 fr. zal bedragen voor bladen die meer dan 3 maal 's weeks verschijnen, en dat de borgtogt respectivelijk voor de in §§ 4 en 5 bedoelde departementen de helft der sommen van 6000 en 3600 fr. bedragen zal voor bladen die slechts 3 maal of minder 's weeks uitkomen.

— Ongetwijfeld is de Montagne, door de vermoedelijke aanneming der perswet, op het punt van eene nieuwe nederlaag te lijden. Dit gevoelt die partij, en van daar hare woede. De Girardin, in der tijd door Proudhon tot *democ.-soc.*-ridder geslagen, schermde gisteren als een tweede Don Quichotte tegen windmolens, maar — maakte helaas een droevig figuur in de Vergadering. Om zich hierover te wreken, wilde hij de geheele [illegible] bewegen eenparig ontslag te nemen. Dit werd in eene gisteren gehouden vergadering van Montagnards verworpen. Nieuwe nederlaag voor de Girardin, dien man vol trots en ijdelheid, maar zonder ware vaderlandsliefde! — Een tweede voorstel om het ministerie in staat van beschuldiging te stellen, werd mede verworpen. Alleen is besloten een protest in te dienen tegen de woorden van den minister Rouher in de zitting van gisteren. Crémieux kweet zich heden namens zijne partij van die taak, maar zijne protestatie werd door den voorzitter niet aangenomen, vermits Crémieux geen verbetering van het proces-verbaal eischte. Alleen petitien en voorstellen der leden worden aangenomen.

— De officieele aankondiging van het resultaat der wijziging van de kieswet schijnt op de Parijzer bevolking weinig indruk te hebben gemaakt, ofschoon daaruit blijkt dat het getal kiezers voor de stad Parijs van 224,000 tot 74,000 gedaald, en in de buitengemeenten nog veel sterker verminderd is. Desniettemin worden dagelijks vele klagten ingeleverd van op de lijsten geroijeerde personen.

— Tegen een aantal somnambules en de hen adsisterende geneesheeren zijn vervolgingen ingesteld wegens onbevoegde uitoefening der geneeskunst en afzetterij.

MADRID, 4 Julij. De koningin gaat voort alle avonden een toertje met rijtuig te doen; de paarden gaan echter stapvoets.

— De heeren Wertheim en Sichel, gedelegeerden van de houders van Spaansche fondsen in Holland, zijn heden door den heer Sirtema van Grovestins, zaakgelastigde der Nederlanden bij ons hof, voorgesteld geworden, aan den heer Bertram de Lys, president van de dirigerende junta voor de schuld. Morgen zullen zij aan den minister van finantien voorgesteld worden.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Julij. In het Huis der Lords wierden heden tegen de afschaffing der Zondagsdienst op de postkantoren, een aantal vertoogen ingebragt, vooral door de lords Brougham en Campbell. De bisschoppen van Londen en van Oxford pleitten, namens de godsdienst, ijverig voor de voordragt. De bezuiniging, die uit de afschaffing van dien Zondagsarbeid zal voortvloeijen, wordt op £ 50,000 's jaars begroot.

— In het Huis der Gemeenten werd heden een voorstel van lord John Manners verworpen, strekkende om de bill betrekkelijk de inrigting der koopvaardijvloot, naar eene speciale commissie te verzenden. Daarna werd beraadslaagd over de bill, betreffende eene hervorming der geestelijke commissie.

— Het Centraal Crimineel Geregtshof heeft in de zaak van Robert Pate, die aan koningin Victoria een slag met een rotting heeft toegebragt, geconcludeerd tot schuldigverklaring, om dan daarna door eene speciale jury de opgeworpen kwestie der krankzinnigheid van den beschuldigde te laten beslissen.

— De hertog van Cambridge, de oom der Koningin, is gisteren avond overleden.

— Het *Arts Journal* deelt mede, dat in den loop van 1849 in Engeland zijn ingevoerd: 1100 schilderijen uit Duitschland, 1946 uit Nederland, 2420 uit Belgie, 3408 uit Frankrijk, 326 uit Spanje en Portugal, 1723 uit Italie en 1678 uit andere landen; totaal 12,691 schilderijen.

— Volgens de dagbladen van New-York strekkende tot 25 Junij, is het proces tegen generaal Lopez aangevangen; hij werd door de bevolking omringd, toegejuicht en beklaagd; en het is der overigheid niet dan met moeite gelukt, hem aan de al te levendige betuigingen van volkssympathie te onttrekken. Het onderzoek [illegible] Den 21 Junij is de zaak ten einde gebragt en de groote jury heeft den generaal Lopez met nog tien andere aanvallers van het eiland Cuba, naar den bevoegden regter verwezen, onder beschuldiging van een onwettigen inval in het land eener bevriende natie gedaan te hebben. Generaal Lopez moest eene som van $ 3000 tot borg stellen, voor zijne verschijning in December aanstaande, voor het hof der Vereenigde Staten.

— Dat gedeelte van San Francisco, hetwelk door het vuur verwoest werd, was naauwelijks tien dagen later reeds ten deele wederom opgebouwd.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 9 Julij. De vrede tusschen Pruissen en Denemarken is thans geratificeerd. Aan de voorwaarden is nog toegevoegd, dat zes maanden na de onderteekening van het verdrag de Duitsche Bond en Denemarken commissarissen zullen benoemen, om de grenzen vast te stellen tusschen het Duitsche Bonds-gebied en de Deensche landen.

— De Hamburger bladen deelen eene proclamatie van het stadhouderschap aan de Sleeswijk-Holsteiners mede. Daarin leest men o. a.: „De vrede sluit in de erkenning van de regten van ons land, en laat het over aan de Hertogdommen om die regten te handhaven." Vervolgens verklaart het stadhouderschap dat het met het Land deze taak zal behartigen. Elke poging tot inval van de zijde van Denemarken zal afgeweerd worden. Ook heeft het generaal-commando des legers bekend gemaakt, dat officieren van het Duitsche Bondscontingent in de Hertogdommen behoorlijke betrekkingen als vrijwilligers kunnen bekomen.

— In deze stad heeft zich eene hulpvereeniging voor de Hertogdommen gevormd.

— Het gerucht, dat de Russische vloot 7 à 8000 man landingtroepen aan boord had om Denemarken tegen de Hertogdommen te ondersteunen, is ongegrond.

— De *Dusseld. Ztg.* deelt het telegrafische berigt uit Weenen dd. 9 Julij mede, dat generaal Haynau, wegens het niet opvolgen van 's Keizers bevelen, van zijn bevelhebberschap ontslagen en van zijne volmagten ontheven is.

— De heer Appert, de bekende hervormer der gevangenissen, is van Parijs te Weenen aangekomen.

ITALIE.

De Sardinische Kamer van Afgevaardigden heeft in hare zitting van 4 Julij de discussien over de uitgifte van 6 millioen papierengeld voortgezet. Over voorstellen van de leden Riccardi en Mellana, die slechts de een voor 3, de ander voor 4 millioen wilden uitgegeven hebben, had eene levendige discussie plaats, doch de Kamer nam eindelijk Art. van het ontwerp aan en vereenigde zich alzoo met het voorgestelde cijfer van 6 millioen lire.

BELGIE.

BRUSSEL, 10 Julij. Onze regering houdt zich, naar men wil, thans bezig met een plan in het belang van den handel. Zij wil namelijk losse zegel-afdrukken verkrijgbaar stellen, die door belanghebbenden zelf kunnen worden gehecht aan buitenlandsche wissels, die thans buitengewoon gezegeld en voor zegel geviseerd moeten worden, hetgeen dikwijls veel kostbaren tijd rooft.

— De *Indépendance* berigt dat, ten gevolge van eene brochure door een hoofdofficier des legers in het licht gegeven, de minister van oorlog zijn ontslag heeft ingediend, en dat men verzekert dat de Koning dit ontslag heeft aangenomen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 11 Julij.

GETROUWD (11 Julij): H. G. Roodhuyzen met E. C. H. Dirks.

BEVALLEN (9 Julij): C. Koggink, geb. Krebber, Z.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

			10 JULIJ 4½ u. gebl.	11 JULIJ 4½ u.			gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.			57¾	57½	à	57⅝	57 7/16
Dito Dito	3	»	68 7/16	68¼	»	68 7/16	68¼
Dito Dito	4	»	87⅞	87¾	»	87⅞	
Dito Obligatien O. I.	4	»	86 15/16	86¾	»		
Amortis. Syndic.	3½	»		88¾	»		
Handel-Maatschappij	4½	»	171	170½	»	170¾	
Aand. Rijn-Spoorweg	»	»		92	»		
Aand. Holl. S. M.		»			»		
Obligatien	»	»			»		
BELGIE, Obligatien 1844	»	»					
Cert. bij de Belg. Bank	2½	»	48 5/16	[illegible]			
Dito bij Rotsch. en Volksv.	»	»	48⅜	48⅜	»	48 7/16	48⅜
FRANKRIJK, Obligatien	3	»	54⅛	54¼	»	54 5/16	54[illegible]
SPANJE bij *Ardoin* £ 85	5	»	12 13/16	12¾	»		
Dito Dito » 510	»	»	13 1/16	13	»	13 1/16	
Dito Onbep. Stukken	»	»	12 7/16		»		
Dito	3	»	39⅛	38⅞	»	39	
Dito Binnenl. 2400 P.	»	»	33⅝	33⅝	»	33 11/16	
Coup. *Ardoins*		»	8½	8⅝	»	8 [illegible]	
Passive		»			»		
Fransche Uitgest.		»		4 1/16	»	[illegible]	
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu 4		»	35¼	35½	»	[illegible]	
Dito Dito			[illegible]	36¼	»	36⅛	
RUSL. bij *Hope* [illegible]			[illegible]	[illegible]		[illegible]	
Dito Dito 1828 en 1829	»	»	105¼	105	»		
Cert. bij d°. 1831 en 1833	»	»	95¾	96 1/16	»	96¼	
Dito bij *Hope*	4	»	89⅞	89¾	»		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	»	»	89½	89½	»		
Dito bij id. 5de Serie	4	»	89		»		
Cert. te Hamburg	5	»	100		»		
Inschrijving in Assignat.	6	»		65	»		
Cert. van dito	»	»	67⅛	67⅛	»		
POLEN, Aand. à fl. 500	4	»	144¾		»		
Dito met Lot » 300		»					
AMERIKA, Bank-Actiën		»	3½	3½	»		
PRUISSEN, Aand. met Lot. R 50	f						
OOSTENRIJK, Metalliek	5	pCt.	78¼	77¾	»	78¼	
Dito Nieuwe	2½	»	42¼	42¼	»	42 7/16	
Dito Nieuwe	5	»	82⅞	82⅝	»	82¾	
Ween. Bank bij *Goll en C.*	»	»	85¾	85¾	»		
Dito	4	»	69⅞		»		
Aand. met Loting fl. 500		f			»		
Nieuwe dito » 250		»			»		
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer* 5 pCt.				88½	»		
BRAZILIE te Londen 1824	5	»	91¾	91½	»		
Dito Leening 1843	5	»	90¼		»		
Dito £ 100		»			»		
PERU	4	»	81¾	80¾	»	81¼	81
MEXICO	5	»	30¼	30 3/16	»		
VENEZUELA 6 pCt. nu	2½	»			»		
NEW GRENADA 6 pCt. nu	1½	»	19 5/16	19 5/16	»		
ECUADOR		»		3 3/16	»		
Coup. Ecuador		»	f				
Grieken		»	6 1/16	6 1/16	»		

Peru uitg. 35¼, ½; Den. 100¼; 4½ pc. Eng. Russen 96; Aand. N. Bank 159; Amerika 3 steden 104.

In Binnenl. fondsen was de handel noch variatie van eenig belang, daar alle soorten nagenoeg even als gisteren sloten. Van buitenlandsche fondsen valt insgelijks weinig te melden. meest alle waren bij vrij levendigen handel meer aangeboden 3 pCt. Spaansche blijven alleenlijk na reeds iets lager geweest te zijn, zelfs iets vaster dan gisteren. Van Zuid-Amerik. fondsen waren Peru circa ¼ pCt. lager; de overige alle onveranderd bij weinig affaire.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pc., Prolongatie 2½ pc., Disconto 2 pCt.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 56½; Zigt Parijs 56⅞; 2/m. [illegible] Londen 12,07½; 2/m. Hamburg 35¼ [illegible] Lissabon 42⅞; 3/m. Porto 42¼ [illegible]

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, [illegible] 51¼ 5 pc. [illegible]

4 pc. —; Spanje Ard. 5 pc. 12¼; Binnenl. 3 pc. 33¼; Coupons —; Rom. Leening 77½.

PARIJS, 9 Julij. Fr 3 pc. 57,30; 4 pc. 74,—; 5 pc. 95,30; Bank-Actien 2250; Belg. 1840, 5 pc. 100; 1842, 100; 4½ pc. 91½; 2½ pc. —; Spanje, Buit. 3 pc. —; Binn. 3 pc. 33; Piem. Leen. 1834, —,—; 1849, 945,—; Rom. Leen. 77¼.

MADRID, 4 Julij. Spanje 3 pc. 33⅛; id. 5 pc. 12⅛; id. Uitgest. Sch. 3½; id. Coupons 7½.

LONDEN, 9 Julij. Cons. kont. — a —; op tijd 96⅞ a 97, Braz. 90½ a 91½; 1829/39 90 a 91, 1843 — a —; Buenos-Ayros 58 a 60; Den. 3 pc. 75 a 77; N. L. 5 pc. 102 a 103; Nieuwe scrip — a —; Ecuad. 3½ a 4; Gren. 18¼ a 18¾; Uitgest. 4¼ a 4¾; Mexico 30¼ a 30¾; Peru 4 pc. 82 a 82½; Uitg. 35¼ a 36½; Grieken — a —; Port. 5 pc. 85 a 86; 4 pc. 33½ a 34½; 3 pc. 32¼ a 33½; Rusl. 1822, 5 pc. 110 a 112; (N.) 4½ pc. 95½ a 96; Spanje 5 pc. 17½ a 17¾; id. 3 pc. 37 a 37¼, id. Passive 3¼ a 4; Holl. 2½ pc. 57 a 57½; id. 4 pc. 88¼ a 88¾; Ven. 34 a 36, Uitg. 12½ a 13; Belgie 4½ pc. — a —.

WEENEN, 9 Julij. Met. 5 pc. 96⅛; 4½ pc. 83½; Bank-Actien 1128; Wissel: Londen 11.57; Amst. 165; Parijs 140½; Frankf. 119; Specie: Goud 125¼; Zilver 118¼.

BERLIJN, 9 Julij. Schuldbr. 3½ pc. 86¼; Loten 104½; Rusl. bij Stiegl. 4 pc. 92⅞; Pools. 4 pc. 80¼; Loten fl. 200, 95¾; fl. 300 131½; id. fl. 500, 80½.

HAMBURG, 8 Julij. Rusl. Engels. leening 105. Cert. bij Stiegl. 4 pc. 88½; Spanje, Ard. 5 pc. 11¼; id. Binnenl. 3 pc. 31⅝.

FRANKFORT, 9 Julij. Met. 5 pc. 80¼; 4 pc. 62½; 2½ pc. 40⅞; Bank-Actien 1134; Darmst. Lot. fl. 50, 75½; id. fl. 25; 27⅛; Badensche Lot. fl. 50, 53⅛; id. fl. 35, 32½; Nassaus. 25⅛; Holl. 2½ pc. 56⅛; W. S. 4 pc. 87⅛; Sijndic. 3½ pc. 87⅛.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 10 Julij. Heden zijn uit de eerste hand verkocht 24 v. Maryland Tabak, aangevoerd per Skolfield in 1843; 20 v. dito, aangevoerd per Iris in 1845; 25 v. dito, aangevoerd per Johannes in 1849, en 10 v. Virginie, per Richard Anderson.

Nog werden verkocht 40 v. Maryland Tabak, ex Charles Thompson.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 10 Julij. Gerst. 131/2 ft Koers. *f* 130, 131. — Moutwijn per Ned. vat zonder fust. *f* 10,37½; Jenever *f* 14,00; Amst. Proef *f* 13,25, zonder de belasting.

DELFT, 11 Julij. *Tarwe.* Westlandsche witte *f* 6,— a *f* 6,60; dito roode *f* 6,80 a 7,25; Polder witte *f* 5,80 a *f* 6,05. — *Rogge* Westl. *f* 4,25 a 4,60; dito Polder *f* 4,— a *f* 4,30. — *Gerst f* 2,90 a 3,30. — *Haver f* 2,50 a 2,80. — *Paardeboonen f* 3,50 a 3,85. — *Duivenboonen f* 4,25 a 4,70. — *Boter* 1e kwal. *f* 34 a 35; mindere kwal. *f* 28 a 32.

PER DUIF van de Nieuwe Rotterdamsche Courant.

BEURS VAN PARIJS, 10 Julij.

Fr. 5 pc. op tijd 95,80; 3 pc. op tijd 57,80.

BEURS VAN MADRID, 5 Julij

Spanje 3 pCt. 33⅛ à ⅛.

BEURS VAN LONDEN, 10 Julij.

Brazilië 91, 92; Peru 81¼, 82½; Uitgest. 35½, 36; Gren. 18¼, ½; Spanje 5 pCt. 17⅛, ¼; 3 pCt. 37⅛, ¼; Deenen 102 a 104; 3 pCt. 79 a 81.

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM, 11 Julij. Het schip Emele, kapt. Börresen, van Nerva herwaarts gedestineerd, heeft, volgens brief van Nerva van den eersten dezer, op de reede aldaar beide ankers verloren en het spil gebroken; het schip had niet in de haven kunnen komen, was naar Reval verzeild om te repareeren en had reeds 455 balken en 575 sparren ingenomen.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 10 Julij. P. Kerkhoven, Doggersbank, Batavia. - C. Brandligt, de Rhijn, id. - I. van de Kaap de Goede Hoop. - D. Steenveld, de Anna en Maria, Suriname. - D. W. Boontje, Vriesland, Londen. - D. Brown, Newa, Newcastle. - D. H. Dade, Hertha, Riga. - H. A. Douwes, Harmonie, Koningsbergen. - K. Bruun, Hoffnung, Arendahl. — Gisteren nog: K. J. Scholtens, Rchobohold, Seaham.

HELVOET, 10 Julij. J. Goodburn, Giraffe, (s.) Londen. - L. Benzie, Betsy, Newcastle. - C. Ward, Polka, id. - R. G. Waker, Catharina Isabella, St. Petersburg. - D. Bunning, Yto Ljubim, Libau. — Gisteren nog: J. E. Bergman, Eugenie, Sourabaya, I. van Brouwershaven, gesleept door de stoomboot Kinderdijk. - J. Buck, Friends, Newcastle. - W. Branch, Endeavour, id. - C. J. Zeeven, Concordia, Riga.

UITGEZEILD:

TEXEL, 10 Julij. J. Baijes, Lord John Russell, (s.) Londen. - T. Colijer, Magnet, (s.) id.

HELVOET, 10 Julij. W. Wentle, Earl of Auckland, (s.) Londen. - G. Nichol, Sea Gull, (s.) Hull. - W. Holdsworth, Camerton, (s.) id. - J. Wood, Norfolk, (s.) Yarmouth. — Gisteren nog: W. Smith, Batavier, (s.) Londen.

GEPRAAIDE SCHEPEN

Den 24 Mei op 36° Z.Br., 19° 25' O.L.: Stad Dordrecht, kapt. van Nassau, van Batavia naar Amsterdam. — Den 21 Mei op 10° 30' N.Br., 23° 30' W.L.: Courier, kapt. Schaap, van Rotterdam naar Valparaiso. — Den 8 Junij op 30° N. Br., 41° W.L.: Lewe van Nijestein, kapt. Borchers, van Batavia naar Amsterdam. — Den 8 Junij op 38° N.Br., 14° W.L.: Vier Gebroeders, kapt. Veeck, van Rotterdam naar Batavia. — Den 29 Junij op 47° N.Br., 11° W.L.: Johanna, kapt. Chevalier, van Dordrecht naar Valparaiso. — Den 30 Junij op 47° Br., 9° Lengte: Elisabeth, kapt Serle, van Rotterdam naar Batavia.

De 8 dezer is door de Loodsschipper Hooms van den Berg op de hoogte van Folkstone gepraaid, het schip Nieuw Lekkerland, kapt. Hafman, van Rotterdam naar Batavia.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

BANJOEWANGIE, Kerkhoven, Doggersbank: 4,226 b. Koffij, 2,974 kann. Suiker, 170 k. Indigo. 1.000 Huiden, 977 sch. Tin, 4,029 boss. Bindrottingen, N. H. M.

BANJOEWANGIE, Brandligt, de Rhijn: 1,890 b. Koffij, 1,278 kann. Suiker, 390 sch. Tin, 429 boss. Bindrottingen, N. H. M.

ARECIBO, Scherpbier, Goede Verwachting; 930 p. en cer. Tabak, 60 v. Suiker, J. N. Woldsen.

LISSABON, Eefsingh, Hermanna: 152 m. Zout, Kerkhoven en Continho; 20 p. Wijn, D. Crommelin en Soonen; 2 v. dito, Bunge en Comp.; 20 p. dito, Lenersan en Comp., te Rotterdam.

LONDEN, Colijer, Magnet: (s.) 253 k. Suiker Nederl. Suiker-Raffinaderij; 46 pl. IJzer, van Vlissingen en van Heel; 60 z. Salpeter, Herklotz en Comp; 100 k., 81 z. Suiker, 45 k. Cassia, 27 cer. Amandelen, Diverse Koopmanschappen, Diverse en Order.

ZEILKLAAR LIGGENDE SCHEPEN.

NIEUWE DIEP, 9 Julij. P. E Karst, Ambarawa, Batavia. - J. F. H Göbel, Louisa Princes der Nederlanden, id. - J. C. Hoek, Willem de Clercq, id. - S. J. Rotgans Jzn., Maria, Suriname. - G. Slichtenbree Jr., Eolus, Sijra enz. - G. B. Zino, Fortunato, Genua. - J. A. Westers, Antina Elsina, Messina. - G. R. de Jonge, Pollux, Leverpool. - S. Söddermann, Beata Sophia, Stockholm.

ROTTERDAM.

NICKERIE, Popken, Zoodiac: 130 vaten Suiker 25 balen Katoen, A. Campbell en Comp.

NEWYORK, Jonker, Saramacca, 50 ton Verfhout, 52 b. Katoen, W. Bunge en Comp; 100 v. Potasch, d'Arripe en Comp.; te Amsterdam; 5 f. Olij, 43 v. Schors, Mees en Moens; 50 vaten Potasch, de Joncheer de Bardt en C°.; 24 vaten Paerlasch, C. L. Ringrose en Comp.; 18 b. Sasseparille, Pluijgers en Hauck; 19 coll. Koopmanschappen, Joh Ooms Ezn. en C°.; 5,000 st. Pijpduigen, J. J. Melchers Wzn.; 6,300 st. dito, de Kapitein.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 11 Julij, in lading naar

Keulen	H. W. Miggels, Stad Maintz.
„	B. Bauman, Colln N°. 14.
Mainz	J. Lohr, Maintz N°. 9.
Manheim	J. J. Reyndorp, de Kust van Brasiliën.
Wesel	A Balk, Alma.
Ludwighaven	A. Hartman, Ludwighaven N°. 6.
Duisburg	H. Kamps, Vlijt en Hoop.
Straatsburg	J. Grim, Frankfort N°. 1.
Dusseldorp, Neus en Urdingen	H. Polman, Niederrein N°. 6.
Frankfort en Coblentz	C. A. van Rietschooten, Frankf. N°. 18
Venlo en Roermond	H. v. Hoogstraten (Beurt L. de Rijk en C°.) de Vriendschap.
Antwerpen, Brussel, Gent en geheel België	G. J. Koekoek, de Goede Verwachting. Sluit 18 Julij.
's Hertogenbosch en Maastricht	J. van Son Jzl., de Vrouw Catharina. Sluit 14 Julij.
Maastricht	E. de Bruyn, God Helpt Mij.
Tiel	F. den Hartog, de Vrouw Geertruida
Grave, Venlo, Roermond en omliggende plaatsen langs de Maas.	P. Buis, de Vr. Johanna. Sl. 15 Julij

AMSTERDAM 10 Julij vertrokken naar:

Mainz	T. Boumans, Jonge Pauline.
Wesel	P. J. Balk, Vrouw Rebecca.
Venlo en Roermond.	H. Vos (Beurt L. de Rijk en C°.), de Vrouw Antonia.
Antwerpen, Brussel en Gent.	K. A. Hendriks, Maria Trinette (Stoomsleepdienst.
Grave, Venlo en Roermond	K. de Haan (P. J. Bergen) de Vrouw Theodora.

KEULEN, 10 Julij in lading naar:

Amsterdam	Kapt. Berns	Köln N°.	8.
Rotterdam	„ Jurrius	„ „	18.

Rijnhoogte	ARNHEM 10 Julij	2 el	38 duim	
	KEULEN 10	„ 10 voet.	4 „	

BOEKAANKONDIGING.

Honderdtal uitgezochte geestelijke Brieven van den H. Franciscus de Sales benevens zes adviezen of raadgevingen.

De heeren Arkesteyn en Zoon hebben dezer dagen onze ascetische boekenschat verrijkt met een merkwaardig werk. Wij bedoelen de zoo leerzame geestelijke brieven en raadgevingen van den H. Franciscus de Sales. Deze leeraar van het geestelijk leven, wiens werken in Frankrijk in aller handen zijn, en daar onnoemelijk veel nut gesticht hebben, verdiende voorwaar ook aan den steeds toenemenden lust onzer landgenooten voor ascetische schriften als voedsel te worden aangeboden. Er bestond echter geene bruikbare uitgave voor het Nederlandsch publiek. Eene Vlaemsche vertaling, voor omtrent anderhalve eeuw te Antwerpen gedrukt, was zelfs hoogst zeldzaam geworden. De Wel Eerw. Heer C. Stolk, Pastoor te Leidschendam, heeft daarom een allernuttigst werk verrigt, waarvoor alle Katholijken hem dank verschuldigd zijn, door eene hoogst doelmatige uitgave van eenige uitgelezene werken van genoemden Heilige te bezorgen. Behalve het verdienstelijke van dezen arbeid noopt ons ook de bijzonder matige prijs van dit werk, om onze Lezers te verzoeken aan deze Brieven eene plaats op hun bidstoeltje te verleenen. (*Zie de Advertentie.*)

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.